

praji: 5 R. Mojsaš 27. Saklaty je ton, kiž nedžerzi šicke Ssłowa teho Sakonja. Haj, tak dyrbiš ty činicz, kajž teže Kry-
 stus tudy wuczi, so by so ladał, a žadyn Pišmawuczemy ani Pharisejski nebył, so by so tehodla sa fromneho dzer-
 žecz chyzł, hacž runje s Ruku nikoho mo-
 rit nešy. Ale kedžbuj na twoju Wu-
 trobu, twoj Ert, twoje Waschnje, a jeli so namašach, so teže ton Njew pschekwa-
 ta, da wrocž so smolom k Bohu, a praj:
 Kneže, ja hym tudy Rjeschnik, ja hym so pschecziwo tej pjatej Kasni pscherjes-
 schit, ja hym so dał k Njewu nawabicž, ja hym so nelubosnje se Ssłowami a se Skutkami pschecziwo mojemu Bli-
 schemu sadžeržat; wodaj mi moje czesch-
 ke Rjechi, a sposchcz mi twoju Nadu, so bych so poljepšchował, a dalje tak necžinił.

To je jena Wjež, kotruž činicz mašch, a kotruž czi Pharisejszy necžinjachu, kiž wewšchej Sechernoszi wostachu, tajki Njew sa žadyn Rječ nedžeržachu, welje menje, sa Wodacžje tajkich Rječow pro-
 schachu. Potom dyrbi so tejšch to stacž, so by so ty šwjeru pschimał, a temu Njewej ton Zugel tak dolhi newostajit; Ale hacž jeho runje tak rucžje steje Wu-
 troby wuforenicz nemožesch; so by ty tolla tajki twoj Rječ šytej Wutrobu twojemu Bohu posnał, skoržit, a sa Wo-
 dacžje teho šameho prošył, potom pak so wobarał, so by so teži to Hidženje, kotrež hješcže we Wutrobi tzi, sažo nesakore-
 nito, a po Czaku sažo nepuschcžalo, a so snelubosnem Waschnjom, se slymi Ssło-
 wami a spschecziwnej Ruku newopoka-

šaks. Tehodla knajmenschim ton swohny komny Njew podusch a recž lubosnje skwojim Blischim. Duž tejšch dobre mjesto namaša, a ty budžesch wješzje šho-
 nicž, so ton Njew, jeli so so tak sadžer-
 žisch, dalje a bolje s Wutroby so minucž, a kajž Dym sajdž budie.

Tak necžinjachu czi Pharisejszy. Ton Njew we Wutrobi, to nelubosne Waschnje, haj, tejšch te ste Ssłowa nedžeržachu woni sa Rječ, a činjachu to bes Porukowanja. A ton Rječ me-
 nužy ton Njew, ma to ste Waschnje na šebi, so so tak pjeknje wupyšcchcz može. Pschetož tu šebi myšlimy: Ton je mi to a to činil, nedyrbjat ja teho-
 dla rosnje ladač, ani so njewacž? Ja bych neprawje činil, pschetož ja bych je-
 mu dalje k Rjeschenju Skwadnosze dał. Ja dyrbu teho žadwowza trochu šlu-
 dneho scžinicž, hewał nihto neby moł snim šjebač. Dnž da ta Wutroba predy k Njewej pokilena je, a ta Myšl pschin-
 dže ktemu, so jedyn prawje a derje nad tem činil, dnž njekajkeho Nepočinka dla se šwojim Blischim so njewa: Duž ha-
 klej ton Wohen so prawje saheri, ton Czert je dobył, a ta Sloboda rosze wot jeneho Dnja k druhemu pschetso dalje a bolje, a te Wutrobe šu šebi bešobu pschezo pschecziwnische.

Psched tajkim, Pharisejskimi Myšle-
 mi so ladač, napomina nas ton Knes, so nas nebychu sawedte; ale so bychmy prawi Kšcheszijenjo byli, kiž prawje čie-
 nja, aby pak tu Nepraudu posnaja a Boha wo Nadu prošča, so by wodat,
 a nam